

smo zato imeli na dan sv. birme dva škofa v svoji sredi.

Št. Janž na Vinski gori. Dne 26. aprila t. l. je imel zadnje sv. opravilo pri nas naš g. župnik Matej Veis, ki je s 1. majem premeščen v Škale. Ko se je ob koncu pridige poslovil od faranov, ni ostalo nobeno oko več suho. Po popoldanskem opravi pa so nastopila korporativno vsa društva in drugi v Slomšekovi dvorani, da vzamejo od ljubljenega župnika slovo in se mu zahvalijo za vso požrtvovalnost in neumorno delavnost do njih. Srce pretresajoč prizor je zopet bil, ko je jokala cela dvorana, ko so se solzili tudi možje. Pri tej priliki smo se zavedali, kako domač nam je bil, kako prijazen, ustrežljiv in potrpežljiv z vsakim ter kako miroljuben. Kakšen neumorni delavec na prosvetnem polju! Kakšen klen zagovornik ljudskih pravic! Kako dosledno je stal na strani zatiranih! Saj pa je bil radi tega od avstr. oblasti preganjan, vsled česar se je naša ljubezen in spoštovanje do njega podvojila. Še enkrat: Bog plačaj! Na novem mestu pa želimo, da ga vsepovsod spremlja božji blagoslov!

Pišeece. Dolgo že ni bilo glasu iz našega kota. Marsikdo že misli, da nas ni več pod solncem in nas je kdo pobil tako kot to delajo Italijani z Abesinci. Toda temu ni tako. Še živimo in se gibljemo. Za letošnjo veliko noč in še pozneje pa smo še doživeli veliko duhovnega veselja. Kar po vrsti so rasti ob hišah in potih v nebo križi, ki dokazujejo vero našega ljudstva. Do sedaj smo take križe že blagoslovili pri Zemljaku Ivanu, Dedja vas 5; Novak Ivanu, Piršenbreg 8; Rožman Ivanu, Bojsno 26; Kržan Roku, Malivrh 33, in kmalu ga bomo še pri Zgalin Ivanu, Podgorje 67. Novo lice je dobila tudi kapelica Marije Pomočnice s sv. Antonom Pad. ob podružnici sv. Jrderti. — Najlepši praznik pa je preteklo nedeljo doživela podružnica Sv. Barbare. Od svetovne vojne vsekana rana ji je bila zaceljena s tem, da je dobila dva nova zvonova. Villá ju je tovarna »Live« iz št. Vida nad Ljubljano. Delo se je posrečilo. Lepo harmonizirata nova zvonova s starim v glasovih d, f, g. Po teži pa so ti trije zvonovi težji od onih, ki jih je vzela svetovne morija, za 24 kg. Največji tehta 170 kg in je posvečen Kristusu Kralju in služabniku božjemu Slomšku; drugi, ki ga je cerkva že imela, tehta 109 kg in je posvečen Sv. Barbari, in tretji najmanjši ima 76 kg ter

je posvečen sv. Antonu Puščavniku. Botrovala sta gg. Bibič Anton, trgovec, z gospo soprogo Ančko in Podvinski — un, posestniški sin. To je bilo navdušenje med navzočimi, ko sta se novodošla zvonova med zvoki godbe in petjem začela dvigati v stolp, a še večje veselje je zavladovalo med ljudstvom, ko sta se iz stolpa tudi oglasila. Težki, krize volni časi so nam dali to slovesnost. Ali pa komu kaj manjka, kar je dal za zvonove, kar je čal v božjo čast? Vsa zasluga za zvonove gre cerkvenima ključarjema sv. Barbare: Bibiču in Cizelnu. Nista se strašila skrbi, potov in besed. Bog jima bo trud za njegovo čast obilo poplačal. Malenkost še sicer manjka denarja za plačilo zvonov, a tudi to še bodo zmogla dobra srca. Do takrat bodo pa zvonovi zvonili: Mali: Še nisem plačan, še nisem plačan; Veliki: Dolg me bo dol vrgel, dolg me bo dol vrgel; Srednji: Vse še bo dobro, vse še bo dobro, vse še bo plačano. Dal Bog, da bi se to hitro zgodilo. Vsem pa, ki so k tem slovesnostim v naši fari kakor koli pripomogli, bodi Bog tisočeri plačnik!

Pri neredni stolici,

napihnjenosti črevesja zaradi zagatenja, odvajana naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zaostanke prebave, nakupičene v črevesju. — V zdravniški praksi se uporablja

FRANZ-JOSEFOVA

naravna grenčica s popolnim uspehom pri moških, ženah in takisto pri otrocih.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Peter Rešetar rešetari.

Lani in letos. Lani sem napisal za 5. maj, da nam ta dan dokazuje, kako iz malega raste veliko. Malo jih je glasovalo, pa je bilo veliko glasov. Letos lahko napišem za peti maj, da nam dokazuje, kako iz velikega postane malo. Dokaz zopet na istem Jevtiču.

Krtova politika. Nekateri jugoslovanski politikastri, ki jih je pa žal rodila slovenska mati, so začeli posebno krtovo politiko. Ne upajo na dan, rijejo skrivno pod zemljo, toda kaj več kot navadne krtine pa kljub vsemu ne morejo napraviti.

Politična prosveta. Nekatera društva v Sloveniji so izjavila, da je prosvetno delo Prosvetne zveze politično. Ali ni mar pred vsem to politika, ako ta društva razpravljajo o tem, kaktera društva delujejo politično? Kaj se vtipkajo v politiko? Ali je to v smislu njihovih pravil?

Pucelj duhovni vodja JNS. Tako sem slišal te dni nekega praviti, da je danes Pucelj pravzaprav smerodajatelj JNS v Sloveniji. Sedaj pa se je oglašil iz Vrnjačke banje. Bom šel pogledat, če je doli napravil podružnico svoje mesarije, ali ima doli kake druge opravke. Morda je zato doli, da bo potem dal v liste, da se da v Srbiji tudi lepo živeti.

Seznam podkupljenih. V Avstriji je velik škandal napravila družba Feniks. Dobili so seznam vseh podkupljenih in bi ga radi izdali. Sedaj so sklenili, da bodo raje objavili seznam tistih, ki niso bili podkupljeni, ker je teh manj in bo knjiga manjša.

Zakaj še ne bo konca vojne v Abesiniji. Te dni je izšlo vojaško poročilo generala Badoglio, da še ne more biti konca vojne, ker imajo Italijani vedno dovolj municije, čeprav je ne dovažajo iz Italije. Posebna mednarodna komisija je zadevo preiskala in dognala, da vse bombe in granate, ki jih Italijani izstrelijo na Abesince, katere pa se ne razlete, prodajo Abesinci Italijanom za polovično ceno nazaj. Ta trgovina baje tako cvete, da je moral sedaj abesinski cesar zagroziti s smrtno obsodbo proti vsakemu, katerega bodo pri tej trgovini zalotili.

Göring je postal kontrolor surovine. Listi objavljajo vest, da je Göring v Nemčiji imenovan za kontrolorja surovine, ki se uvažajo v Nemčijo.

Same odpovedi. Bivši nemški cesar Viljem II. se je odpovedal prestolu. Pucelj Janez se je odpovedal ministrskemu stolu. Kaj bo, kaj bo!

Svoboda tiska. Nekateri listi, ki so svoj čas uživali vso svobodo, ko so mene štucali, da sem komaj imel rešetko, ne pa rešeto, kakor se spodobila za moj veliki obrat, se pritožujejo, da ne vživajo nobene svobode tiska. Jaz jim povem, da sem lani prejel en recept, ki bi letos veljal za nje: Imate svobodo tiskati vse črke od a do ž, samo znati jih morate pravilno postaviti.

Ali si že obnovil naročnino?

Tevž je bil vedno bolj prepričan, da je za nesrečo rojen in da vse življenje ne bo drugače. Mojstru Kristofu je kratko odgovoril, da mu je dobro, da pa ima toliko dela, da ne utegne pisati. O svojih bridkostih in srčnih težavah ni črnil besedice.

Nezadovoljnost s samim seboj in sitnosti z graščakom so ga slednjič nagnale, da je z oktobrom odpovedal službo. Ni še vedel, kam pojde potem; dejal pa si je, da bo že našel kje kaj — če drugod ne, jo bo odrinil kam na jug; vsaj o domačem kraju ne bo več kaj čul.

Konec avgusta je dobil zopet pismo od krojača. Pisal je:

Ljubi Tevž, bik zabikjeni!

Na Malo Gospojnico pridem v Maribor in bom okoli enajstih pri »Grozdu«. Pridi gotovo tja, ker moram s Teboj govoriti. Če ne prideš, pošljem vse mariborske policaje pote. Torej glej, da se mi ne spustiš v smuk, ker Te bom tako dolgo lovil, da Te ulovim! Medtem ostanem Tvoj zvesti stric Kristof.

Kaj hoče norčavi čudak? Gotovo ga pride v svate vabit. — Ne, ne pojde v Maribor. Toda če ne pojde, jo primaha in prirobanti mojster sem na graščino in ga spravi v še hujšo zadrego. Morda je tudi prav,

če ga sreča; bo vsaj izvedel, kako je in kaj, in se bo znal za bodoče ravnati. — Tako se je odločil, da pojde na Malo Gospojnico v Maribor.

Na vse zgodaj je bil tisti dan pri frančiškanih v cerkvi in je pri štirih mašah opravil svojo pobožnost. Zelo pa se je moral otepati posvetnih misli, in čim bliže je bila enajsta, tem bolj je postal nemiren. Še preden je minula velika maša, je odšel h »Grozdu« in poprašal po krojaču. Gospodar mu je koj pokazal gor in mu odprl vrata v eno od sob v prvem nadstropju. Tu je sedel Kristof, na mizi pred njim je stal liter vina in krožnik svinjine. Ko je zagledal Tevža, je skočil s stola, ga objel in zavpil:

»Kristof nebeški! Ali si, Teyž, ali nisi? Skoraj bi te ne bil spoznal. Od kdaj pa se ne briješ? Tako možki brkat si! Tak si mi po volji!«

Tevž se je otresel krojača in mu hladno ponudil roko.

»Bog te živi, Tevž!« je bil mojster še ves iz sebe od veselja, »Bog te živi! Tako sem te vesel! Že sem mislil, da te ne bo. Tedaj bi ti bil na vrh frančiškanske cerkve zlezal. Sedi, jej, pij — pij, Tevž, da se ti jezik razveže!«

Trčila sta, Tevž si je tudi nekoliko odrezal, govoril pa ni mnogo.

(Dalje sledi)

italijanske roke, bo pustil proglasiti Mussolini italijan, kralja Viktor Emanuela za abesinskega cesarja.

Italijansko letalsko oporišče ob Tana jezeru.

Na polotoku Gorgori na Tanskem jezeru so Italijani uredili začasno pristanišče za hidroplane ali vodna letala in sta tam že pristala dva hidroplana, ki so ju poslali iz Asmare. Sedaj grade z vso naglico tudi stalno pristanišče, poleg pa tudi letališče za navadna letala. Na kraju, kjer se jezero izteka v Modri Nil, ki je tam širok 200 m, so si Italijani zgradili močne utrdbe, v katerih je že večja italijanska posadka